

Sinajský "pochod"

O misi národů ve světové historii

Analytická poznámka

"Něžavisimaja gazeta" z 12.02.97 publikovala stať Marka Race "Politika formování otevřené společnosti" s podtitulkem "Pokusy vymyslet a realizovat misi národa ve světové historii nekončí dobře."

Ačkoliv stať M. Race je prázdné bludoslóví, je třeba souhlasit s tvrzením: *Pokusy vymyslet a realizovat misi národa ve světové historii nekončí dobře.*

Pro mnoho současných "marků", s ohledem na jejich kulturně podmíněný původ, nejsou Evangelium i chronologicky pozdější Korán kánonem. Avšak ve spojení s poučením M.Race ohledně výmyslů a pokusů realizovat "misi národa ve světové historii", je záhodno připomenout novozákonní verš o smítku v cizím oku při neschopnosti rozpoznat trám ve vlastním.

Pro pochopení podobnosti o trámu ve vlastním oku ve spojení s "vymyšlenou misí národa ve světové historii" se obrátíme ke Koránu. Korán je svého druhu zrcadlem smyslu biblických a talmudických zamlčení a bludoslóví: "Ti, kterým bylo dáno nésti Tóru, a oni ji potom nenesli, jsou podobni oslu, jenž naložen je knihami. Jak hnusná je podoba lidí, kteří za lež prohlašují znamení Boží! Ale Bůh nepovede cestou správnou lid nespravedlivý. !" — Korán, 62:5.

Z toho je možné pochopit, že mise národů ve světové historii přeci jen objektivně existují. A Korán ukazuje konkrétně na to, že v hluboké minulosti soukmenovci mnohých nyní aktivních v politice, publicistice i obchodě "marků" odmítli vyplnění jim nabídnuté Seshora osvětové mise ve vztahu k ostatním národům Země.

Pouští pěšky 42 let! Proč?

Je známo, že do Sinajské pouště odešli z Egypta starověcí Židé pod vedením Mojžíše. V tom je Bible a Korán zajedno. Sinajský poloostrov je relativně malý a i pomalá karavana ho je schopná přejet za 2-3 týdny. To přivádí k otázkám:

- **Co** ve skutečnosti v Sinajské poušti probíhalo 40 let?
- **Kdo** do ní vešel a **kdo** z ní vyšel?
- **Jak** se stalo, že ti, kterým "bylo dáno nésti Tóru" s cílem osvětlení všech bez výjimky národů, se po odchodu z pouště pustili do vyhlazování obyvatel *dožidovské* Palestiny, a když se usídlili v Palestině, sami klesli k ještě horšímu modlářství a mnohoboží (Jeremiáš 7:31, Ezechiel 16:20), než jimi vyhlazené původní obyvatelstvo?

Vykladači-traditionalisté opakují tvrzení o tom, že Mojžíš vodil své svěřence 40 let po poušti v kruhu údajně proto, aby přirozeným způsobem vymřeli všichni ti, čí psychika byla od dětství poškozena a potlačena egyptským otroctvím; a aby v poušti vyrostlo pokolení neznající otroctví, skutečně svobodní lidé. Může to být tak? - zamyslete se sami. Ale nezapomeňte, že **Mojžíš se z pouště živý nedostal!** Kde je jeho mohyla není známo (Deuteronomium 34:6). Odešel na onen svět dříve, než do Palestiny z pouště vtrhli starověcí židovští kočovníci a bez milosti zabíjeli všechny a ničili vše, co jim stálo v cestě. Takže mínění Mojžíše o příčinách 40 leté "tůry" zůstalo neznámé.

Ale z Bible je jasné, že ti, kdo vyšli z pouště "osvobození" od psychického komplexu otroka, byli zároveň někým **nějakým způsobem osvobození od osvětové mise přinesení druhým národům Tóry** - tím

vědění, které získali skrz Zjevení Mojžíši. Všechny biblické texty, popisující činy "osvobozených", hovoří o tom, že v poušti vyrostlo **ne pokolení šířitelů osvěty**, nesoucích Pravdu a Svobodu všem utlačovaným ve všech zemích, ale **pokolení rasistů-otrokářů**, kteří z *pouště vynesli ve světové historii ojedinelou doktrínu bezohledného zotročení ostatních a nemilosrdného zničení těch, kdo nesouhlasí, nicméně realizovanou už ne na základě obnažené myšlenky sobeckosti, ale údajně posvěcenou od Boha, s odkazy na zjevení dané Seshora Mojžíši*. Od té doby je ta historicky unikátní doktrína rasového otrokářství cíleně rozprostraňována na všechny země světa.

Tento fakt **zjevně záměny mise ve světové historii** vede k otázce: *Může být otrokář svobodným, nebo je on sám dvojnásobný nevolník, protože závisí nejen na svých pánech (autorech podstrčené mise), ale i na otrocích, označených pro něj pánem k využívání?*

Jak může být otrokář ve své podstatě nevolníkem svých otroků, je zřetelně ukázáno ve vztazích otroka Ezopa a otrokáře-filozofa Xanthose. Otázka směřem, že i otrokář může mít pána, ve vztahu ke kterému je on ještě zotročenější, než jeho vlastní otroci, nějak vypadl ze zorného pole historiků a literátů (a to nutí k zamyšlení).

Kdo trvá na tom, že podstata vyvolenosti Židů a světové tyranie židovstva spočívá v předučením Seshora, nechť popřemýšlí: *nerouhá-li se on, když ukládá na Boha ohavnost zavedení na Zemi globální otrokářské civilizace?*

Otrokáři mravnost netřeba

Jaký by byl pro Vyšší záměr smysl v tom, měnit jedny otrokáře, uchazeče o panování nad světem (starověký Egypt, Řím a další) na nové uchazeče, kteří byli předtím jejich otroci? Předchozí otrokáři usilovali o nadvládu a obecně takové globální misi vyhovovali. Bylo-li pro její efektivnější realizaci skutečně třeba je osvobodit od recidiv lidskosti a mravnosti a projevů lidské dobroty k protivníkům, ve kterých mohli spatřit lidi stejné důstojnosti nebo je v nějakých aspektech převyšující?

Takové recidivy mravnosti a dobroty jsou velkou vnitřní překážkou pro hordu darmojedů, která jde za vůdci, kteří usilují o zavedení totální globální tyranie. Právě recidivy lidskosti vedly v minulosti k tomu, že historicky známé vojenské expanze s cílem nastolení světové nadvlády končily pokud ne během života jednoho pokolení, to 2-3, dokonce pokud dosažené vojenské úspěchy byly nesporné. Proto politik, vida průběh procesů během několika generací, a usilující o nadvládu na světě, přichází k nutnosti "osvobodit" své vojáky v následnosti pokolení od mravních kvalit. Tím se zabýval i A. Hitler. Ale on nebyl zakladatelem konstruování psychologie lidí k dopředu určeným cílům.

Kteří neznají, co je dobro a zlo

Cílem této práce není jasnovidná rekonstrukce ve vší úplnosti reálných událostí, které byly základem biblické legendy, ne proroctví o minulosti, jak se ona skutečně odehrála, ale prozkoumání možného průběhu procesů na základě všem dostupných biblických textů. Není to zavedení nového kánonu ve výkladu Bible, ale výzva zamyslet se nad smyslem a původem v euroatlantické civilizaci panující **víry v globální religiozní a historický mýtus**, nahrazující jak víru Bohu, tak zdravý smysl.

Obrátíme pozornost na biblické informace, významné v analýze porození ne lidské, ale **protílidské** mravnosti, světonázoru, obrazů myšlení a chování. Je třeba pochopit, jak vznikla historicky unikátní mravnost a vidění světa židovstva, protože jen na jejich základě se také mohla více než tři tisíce let stabilně realizovat vymyšlená a jim vnucená mise ve světové historii k zotročení všech, která přivedla planetu do stavu globální biosféricko-ekologické a sociální krize. V krizích globálního měřítka se projevuje nepřírozenost vidění světa, mravnosti a světonázoru židovstva, majícího nadvládu ve sféře řízení západní regionální civilizace, v jejímž základu leží Bible. Je to tak, protože všechny výše uvedené krize jsou porozeny Západním způsobem života.

Jak probíhaly události po exodu Židů z Egypta může většina lidí soudit jen podle jejich popisu v Bibli. Čemu v ní věřit, o čem pochybovat, jak rekonstruovat skutečný chod událostí - každý rozhoduje sám podle svého mravně podmíněného uvážení.

Na první straně Bible ve vydání Moskevské patriarchie je hned možné najít přímou stopu na cenzuru starých textů, ke které došlo v hluboké minulosti. Na první straně knihy Genesis v poznámce čteme: "*Slova v*

hranatých závorkách pochází z řeckého překladu 70-ti mudrců (Septuaginty, p.p.) (3. století př.n.l.)..." To znamená, v minulosti byly odstraněny z biblického kánonu, protože se někomu nehodily, ale byly vráceny v 19. století při přípravě synodálního překladu Bible do ruského jazyka.

V knize **Numeri, kap. 14**, nacházíme příklad *utajování skutků dávno minulých*. Dále rozebíraný fragment (v obou jeho verzích) je velmi významný pro chápání otázky jak mise národů ve světové historii, objektivně jim předurčených Seshora, tak o vymyšlené sobecké *otsebjatině* ("*Ot sebja*" = *od sebe*. *Jeden z výkladů: vlastní, ničím neopodstatněný a nepodložený názor nebo akce, p.p.*). Právě v knize Numeri, kap. 14 se informuje o tom jak začalo 40ti leté putování po poušti. Začal druhý rok pobytu Mojžíše a jeho svěřenců vně Egypta. Mojžíš už získal při Zjevení věroučení a organizoval život Židů v souladu s ním. *Tedy, v podstatě všechny hlavní religiozní události už proběhly*. Mnohaleté chození po Sinajském poloostrovu se v tom okamžiku nepředpokládalo. Byli poslání rozvědčící do Palestiny, po jejichž návratu se plánovalo začít přesídlení v tu zemi, osídlenou v té době Kanaánci a Amalechity. Bylo-li by to přesídlení vojenské nebo mírové těžko soudit, protože po návratu rozvědčků mezi svěřenci Mojžíše vypukla vzpoura. Nepřející si odejít do Palestiny odmítli autoritu Mojžíše a jeho stoupenců a *vyzývali lid ubít je kameny* (Numeri 14:10). O následujícím informuje Bible takto:

"²⁰I pravil Hospodin [Mojžíši]: odpouštím podle slova tvého. ²¹Avšak: *jako že* jsem živ [a vždy žije jméno Moje] a *jako že* je naplněna celá země velebností Hospodinovu: ²²*pravím*, že nikdo z mužů, kteří viděli velebnost mou a znamení má, která jsem vykonal v Egyptě a na poušti, a *přece* mne pokoušeli již desetkrát a neposlouchali hlasu mého, ²³nevidí zemi, kterou jsem přislíbil otcům jejich; [jen **jejich dětem**, které jsou zde se mnou, **které neznají, co je dobro a co zlo**, všem maloletním, **ničeho nemyslícím**, jim dám zemi,] a nikdo z těch, kteří mne popouzejí, neužijí ji."

Text v hranatých závorkách byl obnoven podle překladu Septuaginty - verze událostí podle pánů tehdejších kánona Starého zákona (3. století př.n.l.). Srovnajte smysl verše 23 **před** a **po** obnovení odstraněných částí.

Odstraněné části informují, že **z pouště vyjdou jen ti, kteří v okamžiku popisovaných událostí neznají, co je dobro a co zlo, a nic si v životě nemyslí**; a také ti, komu **je teprve dáno narodit se** v průběhu nadcházejícího období vymírání dospělých, majících vlastní představy o tom, co je dobro a co zlo a vidících v životě smysl, podmíněný jejich skutečnou mravností. Tj. předpokládá se budoucí výchova současných dětí a těch, kdo se teprve narodí, tak, aby se jim kultura a mnohé životní návyky jejich rodičů staly cizími. Pokud je kultura rodičů objektivně zvrácená, pak její odmítnutí v následujících pokoleních může porodit jak jiným způsobem zvrácenou kulturu, tak i mravní (spravedlivou) kulturu

Epoše otrokářství odpovídá typ *celospolečenské* mravnosti, kdy odpovídající společenské vrstvy v různých národních kulturách nesou z pokolení na pokolení shodné mravní kvality a etiku: "otroci" - všude otroci; "patriciové" - všude "partajníci" (tj. množstevně malá a mocná část společnosti) atp.

Z porovnání obou variant verše 14:23 knihy Numeri je možné udělat závěr, že cenzoři biblického kánonu, z důvodů jim známých, nechtěli přitahovat pozornost čitatele k problematice vzniku mravnosti a kultury vnímání světa, **odlišných od obecně lidských**, u účastníků 40ti leté "tůry":

- **Pokud** probíhalo 40 let zavádění správné mravnosti a kultury, odpovídající misi "nésti Tóru" pro osvětlení všech ostatních národů, pak úsilí cenzorů skrýt unikátní pedagogickou zkušenost vyzývá údiv.
- **Pokud** byla jedna zvrácená mravnost během 40ti let nahrazována v nových pokoleních jinou, ještě zvrácenější mravností a udržující si tu zvrácenost v následnosti pokolení kulturou, pak úsilí cenzorů zakalit od začátku vodu je objasnitelné. ČTYŘICETILETÁ "tůra" následovala právě za touto epizodou, bodem zvratu v osudu starověkých Židů.

"Před" a "po". Okamžik pravdy

Pokud se podívat na události, které proběhly **DO** a **PO** epizodě (Numeri, kap. 14 v nynější revizi), pak uvidíme následující:

Důležité události **DO** epizody:

- Mojžíš získal během Zjevení věroučení a založil základy organizace života Židů: deset záповědí, bez dodatků o jejich adresaci výhradně Židům, uvedených v kap. 20 kn. Exodus.

- Mezi záповěďmi i zákaz tvořit "bohy" (Exodus 20:23)
- Mana nebeská se objevuje v kap. 16 kn. Exodus, a neříká se o její *špatné kvalitě* (o tom dále)
- Mojžíši jsou předány tabulky Svědectví (Exodus, 31:18)

Dále následuje epizoda s klaněním zlatému teleti, navzdory zákazu modlářství (Exodus, kap. 32). **PO** této epizodě jsou originální tabulky od Boha zničeny údajně samotným Mojžíšem v hněvu, Mojžíš se podruhé vzdaluje svému lidu, a když se vrátí, přináší exemplář tabulek vlastnoručně vytvořený. Epizoda se zničením původních tabulek, získaných Mojžíšem bezprostředně od Boha, je velmi podivná.

Ale **PO** epizodě, popsané v knize Numeri, kap. 14, řetěz "podivností", které zjevně nebo skrytě odmítají základy toho, co učil Mojžíš **DO** epizody, narůstá:

- Numeri, kap. 21, říká o další nespokojenosti mezi kočujícími: "*5A lid mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste nás vyvedli z Egypta, abychom zemřeli na poušti? Neboť není tu chleba ani vody, a hnusí se nám toto lehké bídné jídlo.*" To je zvláštní, protože dříve stížnosti na manu nebeskou nebyly, a její chuť byla prvotřídní: "*..ona byla jako koriandrové semínko, bílá, chutí jako koláč s medem.*" (Exodus 16:31). Z jakých příčin se mana stala už ne nebeskou, ale pozemskou náhražkou? Tehdy se stížnosti na kvalitu stávají plně pochopitelné.
- Za reptání následuje trest: útok hadů, kteří uštkávají mnoho lidí a ti umírají. Záchrana před hady je známá z obrazu "Měděný Had". Je vyjádřena jako klanění se vyrobené modle - hadu odlitému z mědi, navzdory zákazu výrobu model. To jest, záchrana před hady se realizuje ne po modlitbě Mojžíše, jak by to bylo přirozené pro monoteizmus, ale prostředky magie, fixující psychiku mnoha lidí skrz měděný umělý idol na *hadí* egregor.

Kdo pokoušel Evu ve formě *hada pokoušitele*? Zde jsou vykladači Bible jednotní. Nicméně komentáře o podstatě pouštních hadů a měděného hada vykladači-tradicionalisté nedávají žádné, a jejich ztotožnění s prvním biblickým hadem je pro ně hereze.

- A zvláštní otázka: z jakých důvodů kánon Starého zákona, vedle přímých poukázání na to, že skutečný Bůh nepotřebuje oběti, stejně obsahuje pečlivě rozpracovaný rituál obětování, jež později proměnil Jeruzalémský chrám v jatka? Co je to? Dáno Seshora? Nebo *otsebjatina* deformátorů Zjevení, daného Bohem Mojžíši, kteří do něj zavedli prvotní *magii krve*?

Mojžíš byl člověk krotký

Je těžké si představit, že prorok rozbil v hněvu tabulky, získané od Boha. Prorok, na rozdíl od svěřenců, kteří málo co chápou, zná jejich význam. A tabulky jsou svatyní, která je má navést na správnou cestu. Numeri 12:3 charakterizuje Mojžíše: "Mojžíš byl nejkrotší ze všech lidí na celé Zemi". To se také velmi špatně dává do souladu s početnými kárnými akce ve vztahu k jeho málo chápajícím soukmenovcům, které mu připisuje tradiční redakce Bible. Slova Bible o Mojžíši jako o krotkém člověku souhlasí s Koránem, které nevznáší proti Mojžíšovi nijaká obvinění, ale proti Židům ano: "*Ti, kterým bylo dáno nésti Tóru, a oni ji nenesli, jsou podobní oslu naloženému knihami.*" To znamená Mojžíš se neúčastnil záměny mise "nést Tóru" pro osvětlení všech národů. To udělali jiní. O epizodě v kap. 14 knihy Numeri informuje i Korán v sůře 5:

5:20 *A hle, pravil Mojžíš lidu svému: „Lide můj, pomněte dobrodiní Božího vůči vám, když mezi vámi učinil proroky a vás učinil vládci a dal vám to, co nedal nikomu z lidstva veškerého!*

5:21 *Lide můj! Vstupte do svaté země, kterou vám Bůh zaslíbil, a neobracejte kroky své, abyste se neobrátili v ty, kdož ztrátu utrpí!“*

5:22 *A řekli: „Mojžíši, v té zemi je národ obrů a my do ní nevstoupíme, dokud oni z ní neodejdou. Jestliže však odejdou, my zajisté do ní vstoupíme.“*

5:23 *A řekli dva muži bohobojní, jež Bůh zahrnul Svou přízní: „Vejděte k nim branou! Jestliže tudy vejdete, stanete se vítězi. A na Boha se spoléhejte, jste-li věřící!“*

5:24 *Však lidé zvolali: „Mojžíši, nevstoupíme nikdy do té to země, dokud v ní budou obři. Vytáhni ty a tvůj Pán a dejte se s nimi do boje, my zůstaneme sedět tady.“*

5:25 *I pravil Mojžíš: „Pane můj, mám moc jen nad sebou samým a nad bratrem svým. Čiň tedy rozdíl mezi námi a mezi tímto lidem hanebníků!“*

5:26 *Odpověděl Pán: „Tato země jim budiž zakázána, nechť bloudí čtyřicet let po zemi. A ty se nermuť nad tímto lidem hanebníků!“*

O Mojžíšovi se v Koránu mluví výhradně kladně a s respektem. Ale informuje se, že Mojžíš byl cílem nevole ze strany lidí, jimž se jeho činnost nelíbila, a také byl dvakrát cílem pokusů o jeho život (v Egyptě). Konkrétně: *"Nebudte podobni těm, kdož uráželi Mojžíše! Bůh jej pak zprostil odpovědnosti za to, co hovořili; a byl u Boha ve vážnosti."* - Korán 33:69.

Jozef a stopy jeho potomků

Vzniká dojem, že **do** epizody v kap. 14 Numeri připravovali dávné Židy k jedné misi, a když byla příprava Židů v zásadě hotová, ale Židé odmítli přistoupit k jejímu naplnění, proběhl zásah zvnějšku, v jehož důsledku Židé vyšli ze Sinajské pouště takovými, jak o nich vypráví Bible a jak jsou známí z Historie.

Podle textů Bible a Koránu zásahy do svobodného historického rozvoje Židů začalo dlouhou před Mojžíšem. Jozef, který se dostal v sociální hierarchii Egypta ze stavu koupeného nevolníka do úrovně faraonova nejbližšího rádce, byl ženatý na Asenefě - "dceři Potifera, žrece Iliopolského" (Gn 41:50). to znamená, že potomci Jozef patřili už ke klanům hierarchie "žrečstva" Egypta. A jsa Židy, odešli spolu s Mojžíšem do Sinajské pouště, aniž by přestali sloužit kultu egyptského Amona.

Bible informuje o všeobecné lásce k Jozefovi v Egyptě a o jeho **přirozené** smrti ve věku 110 let (Gn. 50:22-26). Korán informuje o **zahynutí** Jozefa (súra 40:36 - *"A přišel k vám již dříve Josef s jasnými důkazy, a nepřestali jste pochybovat o tom, co vám přinesl. A když zahynul, řekli jste: „Bůh po něm už nevyšle posla žádného.“ A takto Bůh dává zbloudit tomu, kdo přestupníkem je a pochybovačem.*"), protože jeho věroučení bylo nepřijatelné pro hierarchii Amona. Informace o zahynutí Jozefa je v Koránu spojeno s objevením se Mojžíše na dvoře Faraona v roli Božího vyslance a pochází od jednoho z členů rodu faraona (súra 40:28), informovaného o reálné pravdě minulosti.

To znamená že v době Mojžíše v Egyptě konflikt mezi Bohem a celou hierarchií žrečstva Egypta, který vznikl v době Jozefa, pokračoval. Jak je možné pochopit z Bible, konflikt vznikl v důsledku rozdílnosti pohledů na podstatu reforem společenských vztahů v Egyptě. Pokud použít současnou terminologii ohledně událostí popisovaných v Genesis, kap. 41 - 47, pak výsledkem první etapy reforem, realizovaných pod vedením Jozefa, v Egyptě vzniklo **státní vlastnictví na hlavní prostředky produkce - především zemi**. Ale z knihy Gn. 47:22 vyplývá, že státní vlastnictví byla po své podstatě **klanovým vlastnictvím "žrečstva"** Egypta, které si pro sebe zařídilo "komunismus" (každému podle potřeb) na práci celé společnosti, a všechno ostatní obyvatelstvo Egypta se právně ocitlo v postavení otroků.

Je těžké si představit, že Jozef, který se dostal k vrcholům státní moci z postavení koupeného nevolníka a který viděl nemálo nespravedlivého, měl za cíl vznik klanově-"elitárního" otrokářského státu, rozrůstajícího se do globálních měřítek. Korán, který mnohokrát odsuzuje a odmítá otrokářství, Jozefa ze zavedení otrokářství neobviňuje. Je rozumné předpokládat, že na druhé etapě reforem mělo dojít k transformaci **státního vlastnictví**, uzurpovaného žrečskými klany, na **všenárodní**. Ale hierarchie odmítla přiznat všem ostatním obyvatelům Egypta stejnou důstojnost a přistoupila k odstranění Jozefa, jak o tom informuje Korán. Bible o tom mlčí, protože hierarchie znacharů (do úrovně kterých degradovalo žrečstvo Egypta) měla zájem na to, aby před národem skryla svůj konflikt s Bohem a jeho vyslanci. (Žrečstvo nemůže být v konfliktu s Bohem, protože ono vědomě hledá Boží vůli a řídí se Božím záměrem. Znacharstvo, disponující mnohým věděním žrečstva, tvoří *otsebjatinu*, kterou zaměňuje Boží záměr v předělech *dopuštění* dovolených mu Seshora)

Institut židovských žen a milenek

V dobách Mojžíše konflikt mezi hierarchií egyptského znacharstva a vyslanci Boha pokračoval. A bylo by chybou myslet si, že židovská periferie egyptského pseudožrečstva, která odešla spolu s Židy, přiznávala Mojžíše v roli legitimního prvohierarchy. Ti znachari tiše čekali na vhodný moment, aby se Mojžíše zbavili, jako se dříve zbavili Jozefa, aby po jeho smrti zvrátili skrze něho předané věroučení (Zikmund Freud v práci

"Člověk Mojžíš a monoteistické náboženství" analyzuje odchod z Egypta a vyslovuje domněnku o vraždě Mojžíše. Vyslovuje domněnku, že reálně existovaly "dva základy náboženství, první byl vytěsněn druhým, nicméně později první opět vystoupil do popředí").

Dav se nebouří sám od sebe. Aby vznikla vzpoura, v davu musí být organizace ponoukávačů. Bible informuje o mnohých vzpourách, ale nemluví o našeptávačích.

S našeptávači je spojeno i vedení v judaizmu rodových linií po matce. Možná, že tehdejší znacháři znali to, co zná současná genetika: intelektuální schopnosti se dědí po ženské linii, geny za ně odpovědné se soustřeďují v ženském chromozomu "X". Kritérium krevní příslušnosti k židovstvu se určuje podle původu matky, ne otce. Je podmíněno krevním příbuzenstvím určité části Židů s staroegyptskými hierarchiemi znacharů, které v minulosti dělaly veškerou geopolitiku v Evropě a Západní asii. Toto udržení matriarchátu zakrývalo cizím možnost dostat se "do kuchyně" globální politiky těch let. Ale ve společnostech, kam Židé přicházeli, panoval patriarchát. Z tohoto důvodu v případě svazku židovky a nežida byli jejich potomci přijímáni domácími společnostmi jako vlastní krev, a ne cizí-Židé, a měli možnost dosahovat libovolných významných postů obecně bez omezení ze stran společnosti s psychologií patriarchátu.

V hranaté závorky obnovených výňatku podle Septuaginty se dostala i celá část textu ve 2. a 3. kapitole knihy Králů. Její odstranění dovolilo nepřítahovat pozornost k faktu krevních svazků mezi dynastiemi egyptských faraonů (také patřících k systému staroegyptského žrečestva-znacharstva) a jeruzalémskou dynastií králů, počínaje Šalamounem. V důsledku té spřízněnosti by potomci Šalamouna a egyptské princezny (pokud nějakí byli) také krevně patřili k "žrečeským" klanům egyptských znacharů.

Od dávných dob bylo jedním z neefektivnějších prostředků vlivu na státní politiku, realizovanou mužem, dát mu ženu, na které se stane sexuálně a emocionálně závislý. Politiku mnohých států mnohá staletí deformoval institut židovských žen a milenek, které speciálně připravovali pro roli oblíbenkyň, schopných vykazovat vliv na činnost státníků a veřejných činitelů ve směru nutném pro pány židovstva. Biblická Ester - hrdost židovských žen - je jedním z mnohých příkladů. Není vyloučeno, že na egyptskou princeznu, rozenou v klanu znacharů Amona, byla vložena podobná mise vlivu, ale ve vztahu k tehdejšímu židovskému státu. Z toho důvodu jednu zmínku o ní zcenzurovali, aby nepřítáhli pozornost k realizaci politiky skrze "zahraniční" milenky.

Ale i sám starožitovský základ řeckojazyčné Septuaginty se vytvářel pod kontrolou egyptského znacharstva, nemluvě už o tom, že i překlad do řečtiny byl vykonán na ostrově (v izolaci od nežádoucích očí) v novém egyptském hlavním městě Alexandrii pro dohledem velitele knižních archivů egyptských Ptolemáiovců, který po svém postavení nemohl nepatřit k hierarchii tehdejšího "žrečestva" Egypta. (formální stránku vzniku Septuaginty předkládá [Jozef Flavius](#) z "První židovské válce", jsa sám knězem). To jest Septuaginta i její hebrejský základ je vyjádřením pohledu na Mojžíšovo Zjevení tehdejšího znacharstva egyptského Amona, které bylo v konfliktu jak s Mojžíšem, tak s Josefem, jejichž věroučení o jediném Bohu, zákaz modlářství a *otsebjatinu* magie byly pro znacharstvo nepřijatelné, protože podryvaly osnovy otrokářství, výhodného pro hierarchii.

Z analýzy smyslu odstraněných fragmentů je možné pochopit, že dlouhou dobu po odchodu z Egypta a usazení se v Palestině - hlavním tranzitním uzlu tehdejších karavanních a mořských obchodních cest, a hlavně informačních cest ve Středomoří - byl Jeruzalém vnějším představitelem hierarchie znacharů Amona, majících historicky centrum ve staroegyptských Thébách (Heliopolis). Théby, stojící bokem obchodních cest a s nimi spojených informačních toků, se staly obecně nevhodnými pro řízení středomořsko-západoasijské civilizace, na což v chodě svého historického rozvoje reagovala hierarchie egyptského Amona. Právě na základě tehdejší středomořsko-západoasijské civilizace vyrostla manažerským úsilím potomků žreců Amona současná euroamerická, biblická civilizace.

Hierarchie znacharstva Amona se rozhodla ovládnout hlavní informační uzel antického světa. Ale pamatujíc si na neúspěchy mnohých válek Egypta s Kanaánem, hierarchie znacharstva Amona poprvé v historii rozpracovala *koncepti studené války za světovou nadvládu metodou kulturní spolupráce (agrese)*, ve které **psychologické zpracování** i protivníka, i sociální skupiny, využití v roli instrumentu agrese, se pozvedává nad chápání prvních i druhých, a překonává většinu pochopitelné vedení válek zbraněmi v obyčejném chápání. Přejít k válce nemateriálními nástroji udělal agresi neviditelnou pro její oběti na mnohá staletí. (To platí i pro studenou válku NATO proti SSSR, jejíž srážky probíhaly a stále probíhají mimo zorné pole chápání většiny.)

Z toho důvodu bylo mnoho významného v organizaci biblické civilizace odstraněno z kánonu Bible. Ale tyto

odstraněné části jsou zachovány v oficiálních církvích a synagogami odmítaných apokrifech, ve starších verzích textů, a také v ústní tradici výkladu kánonu pro zasvěcenec vysoké úrovně. To, co bylo nemožné odstranit, cenzori utopili v rozum uspávajícím mnohosloví biblických textů. Téma analýzy smyslu segmentů vyňatých z Bible ještě v hluboké minulosti, na úsvitu vzniku židovských a křesťanských kultů, není nejoblíbenějším tématem nejen pro hierarchie oficiálních církví, synagog a všemožné okultisty, ale i pro mnohé politiky a politology, kteří se považují za "světské" a svobodné od tlaků biblické tradice na jejich intelekt. Skáčí z něj do stropu, nenacházejí odpověď i mnozí ortodoxní marxisté-materialisté, kteří za 70 let SSSR nebyli s to přehodnotit biblické poselství o starověké historii té civilizace, ve které vznikl marxismus. To ukazuje na vněleksikální jednotu smyslu Bible i marxizmu a jednotu hierarchií, které je nesou.

Nicméně, nikdo v naší době není svobodný od vlivu historické mise vymyšlené pro Židy ve starověku, kterou ze Sinajské "tůry" vynesli, a kterou jejich potomci a další proselyté nesou po světě místo toho, aby nesli pravou Tóru v té formě, v jaké ji získal a ohlásil Mojžíš. (Nejpočetnější a nejznámější skupinou proselytů jsou Chazaři, kteří se stali v současném židovstvu vedoucí skupinou).

Možná, že v epizodě popsané v kn. Numeri, kap. 14, byl Mojžíš zabit. Nebo se po této epizodě sám vzdal pozice, aby se všichni, okusivší plody lži a *otsebjatiny*, namísto jimi odmítnuté Pravdy - pro míře svého chápání a svobodné vůli vrátili k Pravdě. Ale, soudě podle dalších událostí, právě po této epizodě začalo jak vnučování židům historické mise vymyšlené znacharstvem Egypta, tak i přidání atributu monoteismu staroegyptské magii kultu Amona.

Židé provedli volbu sami

S ohledem na ukázanou cenzuru, Bible, počínaje starověkými revizemi - na základě reálných faktů minulost - předkládá na zakázku zdeformovanou verzi skutečných událostí. Verze odpovídá zájmům následníků těch egyptských otrokářů, kteří kdysi **zaměnili jednu misi** ve světové historii nabídnutou Seshora starověkému národu, **jinou misi**, vymyšlenou na základě sobecké *otsebjatiny*.

Obě mise předpokládají sjednocení znepřáteleného mnohonacionálního lidstva v globální civilizaci, ve které nebudou války, vybudovanou na základě kultury sjednocující všechny národy.

- **Mise od Boha** předpokládá sjednocení na principu realizace každým z lidí Bohem jemu dané svobodné vůle a nepředpokládá otrokářství ani ve zjevných, ani v skrytých formách. To znamená, jde o sjednocení na základě přiznání rovné lidské důstojnosti všech, kdo se tomu neprotiví. (Lidská důstojnost se neprojevuje v profesi a úrovni kvalifikace: robot si může velmi dobře poradit s výkonem profesních závazků, ale lidskou důstojností nedisponuje).
- **Mise od znacharstva** také předpokládá sjednocení lidstva, nicméně v rasově-"elitárním" systému globálního otrokářství a hierarchie potlačení svobody vůle; otrokářství - mírné vzhledem k loajálním nevolníkům a nemilosrdné k líným nevolníkům a k nepodřizujícím se lidem svobodné vůle.

Jakkoliv zemřel Mojžíš, Božím záměrem prorok odejít ze života nemohl (nebo být odstraněný) při jakýchkoliv okolnostech dříve, než byl skrze něj předán jeho soupoutníkům a soukmenovcům dostatečný objem informací pro úspěšnou realizaci Bohem lidem nabídnuté mise ve světové historii. Bůh nevnučuje dokonce ani Pravdu navzdory jím dané svobodné vůli. A, získaje skrze Mojžíše Zjevení v prvním roce pobytu v poušti, pod jeho vedením starověcí Židé měli možnost volby správné mise a její realizace bez závislosti na tom, zda s nimi Mojžíš byl nebo odešel ze života. Během povstání, popsaného v kapitole 14 knihy Numeri, Židé sami odmítli pravou misi, čímž na sebe v zamlčení vzali jinou misi, neohlášenou otevřeně a s tou první v rozporu. Došlo z záměně Pravé mise - lživou misi, vymyšlenou egyptským znacharstvem.

Pro každou misi - svá mana nebeská

Důležitou roli v událostech sinajského "pochodu" hraje mana. Původ legendy a maně nebeské se objasňuje takto:

"Ukazuje se, že s tím Bůh neměl co do činění. Legenda o Bohu, darujícím "manu nebeskou", má plně reálný

základ. I dnes v Malé asii roste lišejník *lekanora jedlá*. Když lekanora dozrává, obrůstá malými kuličkami - "manovými kuličkami" - a rozsyává se po zemi. V hladové roky je lidé sbírají, melou a pečou z nich chléb.

Vítr často přenáší zrna lekanory na velké vzdálenosti. Ale hlavním dopravním prostředkem "many" slouží proudy dešťové vody - smývají ji z velkých prostranství a snášejí do prohlubin a údolí. Proto "mana" velmi připomíná obilí v deštivé měsíce. Ve stejných místech je znám další druh "many nebeské", chutí připomínající med. Tento jedlý produkt dává věčně zelená rostlina Tamarisk. "— V.M.Kandyba *"Záhady a tajemství všech dob"*, Petrohrad, 1997., s.96.

My jsme neviděli ani "lekanoru jedlou", ani "tamarisk", proto nemůžeme mluvit o jejich úrodnosti a vhodnosti pro mnohaletou výživu celého kmene. Pokud jsou vhodné, to znacharstvu to ulehčovalo činnost: nebylo třeba hnát z Egypta karavany s moukou do pouště.

Na stejném místě V.M.Kandyba informuje: "*Tisíce hadů délky do půldruhého metru spadly spolu s deštěm na dvě čtvrtě ve městě Memphis 15.1.1877*" (s.94), což připomíná událost v Sinajské poušti.

Nechť si každý představí, jak početnou sociální skupinu:

- připraví o možnost kontaktu s jinými kulturami;
- vytvoří podmínky, ve kterých není třeba zabývat se produkcí materiálních statků pro zabezpečení existence;
- na základě izolace a zabezpečení vším potřebným mentoři realizují propagandu určitých myšlenek;
- ty podmínky jsou beze změny drženy v průběhu doby, za kterou vymírá první pokolení, pamatující si začátek experimentu a jemu předcházející pracovní život;
- a u druhého pokolení, které pracovní zkušenost už nemá, ale ještě si zčásti pamatuje vyprávění prvního pokolení o předcházejícím životě, už vyrůstají dospělé děti;
- to už je třetí pokolení, které vyrostlo v umělé kultuře kočovného koncentračního tábora a jeho představitelé neznají nic jiného, kromě toho, čemu je naučili jejich patroni, jejichž propagandu a nic jiného do sebe vpíjeli od samého narození.

To vše plně odpovídá sinajskému "pochodu" v té formě, jak je popsán v Bibli. Pokud manu nebeskou od Boha zaměnila mana pozemská z egyptských chrámů, přepravována do zóny "pochodu" po předem domluvených trasách na předem domluvené místa a distribuována pod hypnózou nebo narkózou; jestli je dokonce mana nebeská výmysl, to za proběhlé tisíce let mnohé pokolení Židů, čítaje Pentateuch, vědomě i nevědomě se ztotožňuje s účastníky v Bibli popsaných událostí. Tak se dostávali do rolí nositelů mise, vymyšlené pro ně cenzory a redaktory Bible. Mana nebeská a všechny události, v té formě, jak jsou popsány v Bibli, se staly objektivní historickou realitou pro psychický svět většiny Židů.

To se týká i mnohých pokolení křesťanské většiny, obklopující židovskou diasporu v Biblické civilizaci; oni vědomě i nevědomě vnímají Bibli, vcházejí do sociálních rolí, odpovídajících misi vymyšlené pro křesťany. Autory mise pro křesťany jsou titíž majitelé biblického kánonu a kultury v Západní regionální civilizaci. A oni se postarali o to, aby každá mise vzájemně doplňovala tu druhou při realizaci globálních cílů.

Historicky existuje na místo vládců nad biblickým kánonem jediný uchazeč - klanový systém hierarchie staroegyptského žrečestva Amona. Hierarchie, která degradovala do sobeckého znacharstva a ukryla se v koleně Levitů, určeném do role kněžské "elity" mezi ostatními koleny Izraele. A reálná a vymyšlená fakta, vztažená v Bibli k činnosti Jozefa, Mojžíše a Krista, jsou zpracovány znachary "od Amona" podle jimi zkonstruovaného religiozního a historického biblického mýtu, na základě kterého se v průběhu dvou tisíc let (spolu s talmudickým doplněním pro Židy) produkuje z pokolení na pokolení mravnost a psychika lidí podle příslušné vymyšlené mise národů ve světové historii.

Mana zadarmo v průběhu čtyřiceti let a propaganda ideí rasové výjimečnosti v podmínkách celoživotní absence nutnosti pracovat pro udržení se naživu - to je opojení, které zanechá nesmazatelný psychický otisk. Ale vždyť mana byla i první rok, do oné epizody? V čem je rozdíl vlivu many **DO** a **PO** dané epizodě v

knize Numeri?

Rozdíl je. Každý si ho může prověřit vlastní zkušeností. Každodenní životní starosti, práce, vyčerpá drtivou většinu lidí. Jejich myslí jsou plné životních problémů, při jejichž šumu většina lidí jednoduše není z psychologické stránky schopná osvojovat si nové vědění, přehodnotit minulost, své myšlení a naděje do budoucna. Pokud je tlak životních okolností z člověka sňat, pak mu zůstane volný čas, kdy si může osvojovat nové vědění, přehodnotit své předchozí představy o životě, přehodnotit své plány pro budoucnost.

Odchod do pouště i Dar nebeský (mana) byly tohoto druhu odstraněním tlaku každodenních problémů z psychiku celého kmene. Rok a měsíc (Numeri 1:1), to je doba plně dostačující pro přijetí základů nového vědění o Vesmíru a roli člověka v něm, přehodnocení minulosti a záměrů do budoucnosti. Po vypršení té doby byla Židům nabídnuta cesta z pouště pro realizaci mise rozprostranění Tóry. Ale Židé šli na ruku našeptávačům a nabídku Seshora odmítli.

Teprve po tomto odmítnutí se pro ně život v poušti mění v kočovný koncentrační tábor:

- kompletní izolace od kontaktu s jinými kulturami;
- ohlupující vliv nicnedělání;
- ohlupující vliv propagandy ideí rasové výjimečnosti a nadřazenosti nad druhými národy.

Plémě biorobotů

Po završení psychického zpracování, při odchodu z kočovného koncentračního tábora, se plémě-biorobot stalo nástrojem agrese s předprogramovanou mravností a vnímáním dobra a zla, odlišující ho od zbytku lidstva.

Vy Bibli je zafixován *poučný* příklad masové zombifikace (biorobotizace) těch, kdo odmítli vyplnění mise dané seshora. Ve srovnání se sinajským kočovným koncentračním táborem, současné sténání inteligence o nebezpečí psychotronních zbraní a biorobotizace obyvatel nutí vzpomenout rčení: "*Ti, co přišli o hlavu, pro vlasy nepláčou*".

Příklad ukazuje i na způsob získání jak osobní, tak celonárodní absolutní záštity od biorobotizace: *za žádných okolností se nevyhýbat misi, nabídnuté Seshora*.

Ohavnost Bible a Talmudu

Abychom podložili tvrzení o záměně **mise** Židů nést Tóru v její skutečné podobě všem národům **misí** zotročení všech národů a vyhlazení nesouhlasících (příčemž ne ve svých zájmech, ale v zájmech znacharstva hierarchie Amona), uvedeme biblickou doktrínu vybudování globální rasově-"elitární" otrokářské civilizace. Její kódové jméno - doktrína "Deuteronomium-Izajáš": "***Nedáš na lichvu bratru svému ani peněz, ani pokrmu, ani jakékoli věci, kteráž se dává na lichvu. Cizímu půjčíš na lichvu, ale bratru svému nedáš na lichvu, aby požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj při všech věcech, k kterýmž bys vztáhl ruku svou v zemi, do níž vejdeš, abys dědičně obdržel ji.***" (Genesis 23:19,20). Na náš zvhled je to hnusnost. Proroci Boží nemohli přinést lidem takovou ohavnost.

Slova "***abys ji ovládl***" (v ruském synodálním překladu bible je "... *abys ji ovládl*", nikoliv "...*abys ji dědičně obdržel*", p.p.) se netýkají tehdejšího obětování Palestiny, protože ve starověku byla obsazena vojenskou silou; týkají se všech ostatních zemí, kam přichází Židé a zachovávají v sobě vlastnosti judaismu, nesoucího kulturu lichvářského parazitizmu bez ohledu na vnější vyznání judaismu nebo jeho absenci.

Řeč není o tom, je-li parazitem ten či onen žid konkrétně. Řeč je o statistice, a o rozdělení té statistiky mezi židovstvem a národy Země.

Parazitické kultury (nacionální nebo mafiánské) se projevují v tom, že jejich nositelé zaujímají sféry činnosti s monopolně vysokými příjmy a disponující "prestížností" (a tehdy je nutné přerozdělení příjmů ve prospěch prestižních, ale ne výhodných, druhů činnosti skrze "společný kotel" (společnou kasu) - vedoucími - kápami). Ve Starém zákoně je dán parazitům příklad k následování: "***Neuložil však otrockou robotu Izraelitům, ti spíš sloužili jako vojáci; byli jeho strážemi, jeho hodnostáři a jeho zbrojnoši, důstojníky jeho vozatajstva a jeho jízdy.***" (1. Královská 9:22)

Ale to je jen poukázání bokem na rasově-"elitární" stát. V Talmudu je už rozpracováno do teze o přímém "předurčení božím": "**Zjevil se Bůh a změřil zemi a dal jinozemce do moci Izraelců. Protože děti Noa nevyplnili 7 záповědí, Bůh předal veškerý jejich majetek Izraelitům.**" (cit. z knihy "Mravní bohosloví židů - talmudistů", překl. z němčiny protoijerej (pravoslavná bohoslovecká hodnost) A.Kovalnickij, SPb 1898, reedice 1991), strana 7, s odkazem na talmudický traktát "Baba kama".

Talmud také nejednou odmítá lidskou důstojnost těch, kdo žije mimo judeo-talmudickou víru: "Rodina člověka ne-žida je rodina zvířete"; "jen Židé jsou lidé, ostatní národy mají vlastnosti zvířat, pochází od zvířat" "Domy gójů - domy zvířat"; "Žena nežidovka je zvíře." — A.Kovalnickij, s přímými odkazy na talmudické traktáty.

Od sinajské "tůry" až do našich dní judaizmus hlásá klanovou uzavřenost: "**Nebudete vdávat své dcery do cizích národů a s jejich dcerami nebudete ženit své syny.**" - Nehemiáš 10:30; "**Zabereš četné národy a ty sám nebudeš zabrán.**" - Deuteronomium 28:12; "**Cudzí synovia vybudují tvoje múry a ich králi ti budú slúžiť. Ano, bil som ťa vo svojom hneve, ale vo svojej priazni som sa zmiloval nad tebou. Tvoje brány budú neustále otvorené, vo dne ani v noci ich nezatvorí, aby ti priniesli blahobyť národov pod vedením svojich kráľov. Národ a kráľovstvo, čo ti nebudú slúžiť, budú zničené, národy budú úplne vyhladené mečom.**" - Izajáš 60:10-12

Křesťanské církve trvají na svatosti téhle hnusnosti, a kánon Nového zákona, prošetří cenzuru a revizi ještě před Nikejským koncilem (325 n.l.) to jménem Krista hlásá do skončení věků: "**Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem je zrušit, nýbrž naplnit. Neboť amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jedině nejmenší písmenko ani jedna čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.**" - Matouš 5:17,18. Tak je vytvořen jednotný celobiblický systém programování psychiky v souladu se záměry historických misí národů pro ně vymyšlených.

Talmud to vše objasňuje víc otevřeně: "**I ti nejlepší z gójů si zašlouží smrt.**" - traktát Aboda zara.

I.B.Pranajtis, v minulosti profesor hebrejštiny v Římsko-katolické akademii v Petrohradu, komentuje: "*Ta fráze se velmi často opakuje v různých židovských knihách, pravda ne vždy stejnými slovy.*" : "Kdo se neštítí ukázat dobro akumovi (ne-židu), ten po smrti nepovstane" - Zogar, 1, 25. "Žid nesmí akuma cokoliv učít" - Iore dea, 154,2. "Podvést góje je dovoleno" - Baba kama, 113. "Majetek góje - neosídlený výklenek: kdo jím první zavládne, ten je i pán." - Baba batra, 54, 16. Citáty z Talmudu citovány z knihy I.B.Pranajtise "*Křesťan v Talmudu aneb tajemství rabínského učení o křesťanech*", Taškent, 1911.

Hnusnost v akci

Vše výše uvedené je doktrína, nesoucí:

- biorobotizaci ideologií parazitizmu rasové "elity" na práci "cizáckého" pracovního dobytka;
- genocidu nesouhlasných s touto ideologií.

Podstata té doktríny se neměnila od dob kánonizace Starého zákona až po současné verze Talmudu. Cenzura neodstraňovala její podstatu, jen skrývala před těmi, komu je přichystána genocida nebo osud pracovního dobytka, nejvíce otevřené deklarace o cílech jejích pánů o vybudování globálního rasového otrokářského systému.

A tato doktrína není teoretizováním osazenstva psychiatrické léčebny. Ona se cílevědomě realizuje v praxi od okamžiku odchodu Židů z pouště. Konkrétně i v Rusku v průběhu posledního století. Zvěrstva roku 1917 až 1937 byly ne zvěrstva anonymního menševizmu, vzniklého neznámo odkud. Současné pokolení menševiků ho nazývá bez jakýchkoliv osnování "bolševizmem". Jejich duchovní předkové vlezli do strany bolševiků a zvrátili její politiku. Genocida v Rusku byla organizována na základě doktríny marxizmu-leninizmu-trockizmu, jejíž klasici byli Židy. V seznamu organizátorů čistek a hierarchů státní moci těch let byli židé převažující většinou. A mezi "ostatními" prevažovali zase ženatí na židovkách.

Marxizmus-trockizmus byl světským ateistickým vyjádřením té doktríny, přizpůsobeným pro období materializmu.

Antisovětská lichvářská kontrarevoluce po roce 1985 má tentýž biblicky-talmudický obsah a realizuje se

stejnými prostředky a nástroji na základě bionositele druhu Člověk rozumný.

Licoměřům a nevědoucím, neznajícím smysl ani skutečné starozákonní doktríny o "vládnoucí rase", ani historii jejího vzniku a expanze, všem odmítajícím jako pomluvy mnohočíslná svědectví o rituálních vraždách jinověrců judaizmem, všem odmítajícím rasově-"elitární" charakter státních převratů let 1917, 1953, 1985 v Rusku a sténajícím o genocidě ve vztahu k Židům, o pogromech do roku 1917 v Rusku i v roky "hitlerizmu" v Evropě atp., ti všichni by měli znát a pochopit *otsebjaninu* judaistické hierarchie obrácenou i směrem Židům: "**Ten, kdo ignoruje slovo rabína, podléhá smrti.**" (traktát Erubin, 21:2), protože rabinát si připisuje právo na to, že "**slovo rabína je slovo Jahve živého**" (traktát Berrachot, 44:201:1)

Hitler - vnuk žida Rothschilda

"Šekel'gruber" - v překladu "výběřčí šekelu" - daně, vybírané z židů rabinátem a jeho pány s cílem mafiánského přerozdělení ve prospěch těch, kdo se zabývá málo ziskovými, ale pro židy významnými oblastmi, a pro výplaty šábes-gójům. *Šekel'gruber* je v židovské "občině" společenská pozice. Děd Hitlera nosil jméno Schicklgruber, která i ukazuje na podstatu "hitlerizmu". Když se v 19. století začala mezi evropskými židy projevovat trvalá tendence k nezvratné asimilaci s nežidovským obyvatelstvem, bylo to masovým ignorováním slov rabinů, za což je pány judaizmu stanoven trest smrti.

Protože světová revoluce podle marxisticko-trockistické doktríny permanentní revoluce s cílem globální expanze byla ochromena činností Lenina (uzavřel Brestský mír, čím zastavil vytváření revoluční situace v Evropě) a následnou činností I.V.Stalina (od roku 1907 hlásal "tvůrčí marxismus", tj. rozvíjející se a ne dogmatický), to globální znachari uvedli do činnosti krizový scénář. Polopravda o židovstvu a jeho misi ve světové historii, ozvučená Hitlerem, mu vytvořila masovou podporu, a jí doprovázející ve své podstatě lživá zamlčení odsoudili bezduchou masu "rasy nadlidí" k porážce, rozčarování a podřízenosti anonymním znacharům a programátorům globálního scénáře završení havarijního režimu. Agrese Hitlera proti SSSR dovovala v případě nejvýhodnější varianty realizace (nejvýhodnější pro globální znachary) odstranit od státní moci v SSSR Stalinské křídlo a předat moc nedobité trockistické opozici. Poté by bylo možné obnovit proces permanentní revoluce, prerušený Brestským mírem. Ale Stalinismus v SSSR nápor ustál, kvůli čemuž musela být obnova "socializmu" po-trockistku v SSSR odložena do začátku perestrojky, symbolicky nastartované v rok 40-ti letého výročí vítězství stalinizmu, trockizmu a západní demokracie na hitlerizmem. To přivádí k nejnepříjemnějším možným závěrům pro ruské demokratizátory a nové pokolení buržoazních převlékačů kabátů: ZNACHAŘI GLOBÁLNÍ POLITIKY ABSOLUTNĚ NEMĚLI A NEMAJÍ ÚMYSL BUDOvat V SSSR "SPRÁVNÝ" KAPITALIZMUS ZÁPADNÍHO STRÍHU. Hrubým nasazením kapitalismu měli za cíl vyvolat v národu nenávisť k západně-demokratickému uspořádání, aby na vlně nenávisti ke kapitalizmu přivedli trockisty (marxisty - zjuganovce & spol) k moci, a potom "opustit" západně-demokratické režimy i ve "správných" kapitalistických zemích. Výsledkem toho by se USA, Kanada, Evropa a mnohé jejich satelity a značná část SNS ocitly v ideologicky jediné globální civilizaci (tento scénář neutralizoval Putin, p.p.).

A. Hitler, jako pověřený *šekelgruber*, organizoval výběr šekelu od neposlušných. Po celé Evropě platili židé tento šekel svými životy. V očích znacharů globální politiky Hitler žádné zločiny nespáchal. Z toho důvodu jeho jméno nebylo v seznamu obviněných v Norimberských procesech nad válečnými zločinci ani za života, ani "posmrtně". A tato absence jména Hitlera mezi obviněnými je symbolická. V historicky nevěrohodném filmu-symbolu "Pád Berlína", jehož scénář řídil Stalin osobně, on sám, v bílém oblečení, říká přímo: "*Hitler unikl soudu národů*". Chcete-li věřte Stalinovi, příjmení Schicklgruber a absenci jména v seznamu obviněných. Chcete-li věřte oficiální verzi o vraždě Hitlera a o identifikaci jeho lebky. To je právo každého. Ale v americkém tisku se v roce 1989 objevila zpráva, s odkazy na očitě svědky, že Hitler, Eva a adjutant Hitlera současně opustili Německo a zařídili se v Chile mezi indiány. Eva a adjutant umřeli počátkem 50. let během epidemie, Hitler byl naživu ještě v roce 1989. Indiáni se o něj starali a vážili si ho, říkali mu doktor Adolfo a on léčil jejich děti, které měl velmi rád. Podruhé o tom bylo informováno v Rusku v časopise "Zprávy ze světa" (*Всемирные новости*) č. 4/5 1995. Na základě dalších publikací o zmizení živého Hitlera je možné přijít k závěru, že se skutečně odehrálo pod taktovkou globální krycí operace.

Šekelgruberština "hitlerizmus" je vědomý výtvar politiky vládců nadstátních bankovních kruhů, které využili Hitlera v realizaci jejich geopolitického programu právě takovými metodami, protože od okamžiku publikace "Mein Kampf" mu vykazovali štědrú finanční podporu. To jest v bankovních kruzích se na Hitlera dívali jako na svého "člověka". V USA byly publikovány materiály kdysi tajného vyšetřování, provedeného na příkaz rakouského kancléře Dolfusse, zavražděného během prohitlerovského pokusu o státní převrat.

Informuje se v nich o tom, že během vyšetřování byla ustanovena možnost příbuzenského spojení mezi Hitlerem a bankovním klanem Rothschildů: A.Hitler jako nemanželský vnuk rakouského Rothschilda (*R. Epperson "Invisible hand. Introduction to look at history as a conspiracy", USA, 1992*).

Škelgruberština "hitlerizmus" dovoluje pochopit, že starozákonní-talmudická doktrína o bezvýhradné nadvládě židovské "elity" nad národy Země je blábol, srážející jak ty, co v *něj věří* a přemýšlí o sobě jako o "vládnoucí rase", tak i *bezstarostné nepřemýšlející potřebitele svého statusu* ("Bůh dal být židem - je třeba to využít"), do role podobné zvířatům, kdysi zabíjeným při obětování v Jeruzalémském chrámu.

Hnusnost k dobru nevede

Globální biosféricko-ekologická krize a množství jí doprovázejících sociálních problémů je důsledkem technicko-technologického "pokroku" posledních dvou tisíc let. Technicko-technologický "pokrok" pod bičem peněz zatížených úroků předstihuje mravní rozvoj civilizace, existující v lichvářské pastí. Takže Mark Rac má pravdu: *Pokusy vymyslet a vnutit národu historickou misi nekončí dobře*. Připisovat sebevražednost historicky reálné mise židovstva blahému Božimu záměru je rouhání.

Ale jelikož **biblická mise** je vymyšlena a vnučena, zaměňujíc sebou **skutečnou misi**, předloženou Seshora, to zároveň **vymyšlená mise** při své realizaci objektivně rodí nevyhnutelnost **mise odporu a vykořenění ze života hnusné otsebjatiny** staroegyptského "žrečestva". Tato alternativní mise je objektivně nutná pro přežití lidstva a není důvod ji vymýšlet: *její podstatu je nutné pochopit a realizovat ku prospěchu všech národů, utlačovaných za tisíce let celobiblickým parazitizmem*.

Ale protože o tomto M.Rac nic nenapsal, znamená to, že pracuje na doktrínu "Deuteronomium-Izajáš", jsa její obětí a tupým nástrojem. Dostupnost informací dovoluje pochopit (pokud je přání), jak je řízena globální historie a překonat uhlupující vliv tisícileté kultury lichvářského parazitizmu. Úroky i přerozdělení lichvářských příjmů židovské "občiny", to je mana pozemská pro otrokáře, kteří vyšli ze Sinajské pouště po smrti Mojžíše, a stejně tak pro všechny jejich potomky a proselity.

Mark Rac nazval svůj článek "Politika formování otevřené společnosti". Ve skutečnosti je to *politika formování společnosti, otevřené vůči neohraničené činnosti mezinárodní mafie-zombie v realizaci cílů biblické rasové otrokářské doktríny*. Takové jsou **"reálie"**, kterým se vyhýbají zombie-analitičtí. Ale lidem je taková politika škodlivá a musí být potlačena a vykořeněna v historicky krátkém čase.

Očištění Ruska od hnusoty

Lilie Ševcova píše v článku "Moc v Rusku opět na křižovace":

"Napětí v ruských politických kruzích narůstá. Dnes, stejně jako v roce 1993, je řeč především o následujícím: jakým směrem se bude ubírat politický režim? K "silné ruce"? Jaký oligarcha si upevní moc? Uchová se prostor pro ohraničenou demokracii? Kroky, které podnikají jednotlivé skupiny, nutí pokládat i další otázky: je možná kompromis mezi základními silami v přechodném období, které může začít už za Jelcina? nebo současnou paralýzu moci využije jedna ze skupin? Nakolik reálné je věrchušku strašící nebezpečí, které představuje generál Lebed? Nakolik stabilní je systém moci a bude schopen přežít následující otřesy?"

Ty otázky jsou ukázkou nesmyslů, kterými domácí žurnalistika po roce 1991 zakydává kolektivní vědomí i kolektivní nevědomí Ruska. Takové nesmysly rok od roku šíří noviny, a mění se v nich ve skutečnosti jen jedno: jména těch, kdo jsou přijímáni v roli skutečných nebo domnělých nebezpečí stability aktuálního vládnoucího režimu: zpočátku Jelcin - nebezpečí Gorbačov; potom Rucký a Chasbulatov - nebezpečí Jelcinovi; po Ruckém ještě někdo, nyní došla řada na Lebedě a Čubajse, jako možné persóny č.1 následujícího režimu atd. Nicméně po celou tu dobu nikdo z nich nespátřil nebezpečí v doktríně "Deuteronomium-Izajáš" se všemi důsledky pro Rusko z ní vyplývající.

Všechny jejich boj a boj mas, které je podporují, je válka místních rváčů, ambiciózních slepců a hlupáků, neschopná vyvolat nic jiného než *mlčenlivý* přezíravý úsměšek ze stran nyní žijících následovníků organizátorů sinajské "tůry", těch, kdo před tisíci lety spustil proces, z pod jehož kontroly se během staletí nedostal jediný ruský politik (s výjimkou knížete Svjatoslava a Stalina); z pod jejichž kontroly se za tisíc let od křtění Rusi nedostalo jediné masové společensko-politické hnutí.

Svjatoslav, který porazil Chazarský chanát a jsa protivníkem zavedení Biblického kultu v Rusku, vytvořil podmínky pro svébytný rozvoj národů Ruska. Odmítal hnusnou doktrínu, porozenou satanistickým "žrečestvem" starověkého Egypta, za což byl i zabit.

Stalin prováděl politiku cíleného snížení cen a plánového vedení národního hospodářství v mnohonacionálním státě, který vzal kurz na vykořenění exploatace člověka člověkem. To vylučovalo možnost lichvářského vlivu na ekonomiku země, a vnější politika SSSR vylučovala možnost zatažení do lichvářské pasti SSSR jako celku.

Po vraždě Svjatoslava jeho syn od nemanželského svazku ruského knížete s dcerou chazarského rabína z města Ljubeč (*institut milenek v činnosti!!!*), "svatý" krvavý Vladimír-křtitel před 1000 lety zavedl zemi do zajetí staroegyptského znacharstva, zničením odkazu Svjatoslava. Uběhlo téměř tisíc let, než byl I.V.Stalin schopný zemi z tohoto zajetí osvobodit. Ale "elitarizované" okolí hlupáka Chruščova zavedlo SSSR do staroegyptského zajetí znovu. Okoljelcinské skupiny se nyní pokoušejí toto zajetí ústavně zakotvit jako normu života pro všechny národy Ruska, ale potýkají se s problémy, které vidí i Lilie Ševcova jako "křížovatku ruské moci" a redakce "NG" jako "kolizi".

Reálně má "kolize" naprosto jiný charakter: země disponuje dostatečným potenciálem pro to, aby se vyrvala z staroegyptského zajetí uzurpátorů moci v Biblické civilizaci. A proces očištění Ruska od biblické doktríny jde svým tempem. Je to proces objektivní, tvořící světovou historii. Proces, podporovaný Seshora a realizující se skrz vyřešení v jeho prospěch všech chyb a neurčitostí řízení podle biblické otrokářské doktríny, kterou demokratizátoři tupě následují a odsuzují se tím k zániku.

Vnitřní prediktor SSSR

5.3.1997